

Dat je de weg mag gaan

Ik had zes weken sabbat in 2001 en was een week op Iona geweest, een eiland ten westen van zuid west Schotland, google even wanneer je er meer over de Iona-community wil weten. [Welcome to the Iona Community - A Christian ecumenical community](#)

En ik liep een kleine week vanuit Iona richting noord Schotland naar een ander klooster. Er waren nauwelijks mensen in de bossen en velden waar ik liep en ik voelde me zeer verbonden met de grond waarop ik liep, met de elementen (licht, wind...) die het leven mogelijk maken. In die vrede maakte ik deze tekst, oorspronkelijk stond in de laatste zin niet: gaat in vrede, maar: sterft in vrede.

Ik ken die ervaring van eerder: wanneer het echt goed is, wanneer alles samenvalt, wil ik ook wel dood. Soms ken ik zelfs het verdriet dat ik weer doormoet...

En paar jaar later stierf mijn jongere broer en hebben we met zijn meest nabij het lied gezongen bij zijn ziekbed en bij zijn graf, en ook het jaar daarna weer en weer.